

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНОМ ДНК РЕГИСТРУ

Члан 1.

У Закону о националном ДНК регистру („Службени гласник РС”, број 24/18), у члану 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) ДНК анализа, односно анализа дезоксирибонуклеинске киселине, у смислу овог закона, јесте форензичко-генетичка анализа биолошког материјала хуманог порекла;”.

После тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) форензичка служба је организациона јединица Министарства унутрашњих послова надлежна за ДНК вештачења;”.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) ДНК профил је податак који представља резултат ДНК анализе;”.

После тачке 4) додају се тач. 4а и 4б које гласе:

„4а) јединствени ДНК профил је ДНК профил утврђен анализом неспорног или спорног биолошког узорка пореклом од једне особе;

4б) мешани ДНК профил је ДНК профил утврђен анализом биолошког узорка пореклом од више особа;”.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) биолошки узорак, у смислу овог закона, је сваки биолошки материјал хуманог порекла, на којем се може извршити одговарајућа ДНК анализа;”.

Члан 2.

У члану 4. став 3. после речи: „лица” везник „и” замењује се запетом, а после речи: „тела” тачка се замењује запетом и додају се речи: „и спречавања и заштите од претњи националној и јавној безбедности.”

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Регистар се успоставља и у сврху вођења поступка за утврђивање чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породициштва или здравствених установа у Републици Србији, у складу са посебним законом.”

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. речи: „односно није дозвољена обрада података на основу које се могу установити физичке, биохемијске, физиолошке или психолошке карактеристике, односно специфичне наследне особине” бришу се.

После става 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Приступ подацима у Регистру дозвољен је само овлашћеним лицима форензичке службе, уз примену одговарајућих мера заштите.”

Досадашњи став 5. који постаје став 7. мења се и гласи:

„Мере заштите података у Регистру, прописане су посебним законом којим се уређује обрада података у области унутрашњих послова.”

У досадашњем ставу 6. који постаје став 8. речи: „овим и другим” бришу се.

Члан 3.

Наслов изнад члана 5. и члан 5. мењају се и гласе:

„Садржина Регистра и рокови чувања података у Регистру

Члан 5.

Регистар садржи:

- 1) Базу ДНК профила утврђених из неспорних биолошких узорака;
- 2) Базу ДНК профила утврђених из спорних биолошких узорака;
- 3) Базу ДНК профила утврђених у кривичним поступцима достављених из ДНК лабораторија из Републике Србије;
- 4) Базу ДНК профила утврђених у поступцима за утврђивање чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породици или здравствених установа у Републици Србији.

База ДНК профила утврђених из неспорних биолошких узорака садржи:

1) Збирку ДНК профила лица над којима је извршена форензичка регистрација, која садржи следеће категорије:

- (1) ДНК профиле осумњичених,
- (2) ДНК профиле оптужених,
- (3) ДНК профиле оштећених;

2) Збирку ДНК профила осуђених лица која садржи следеће категорије:

- (1) ДНК профиле лица осуђених за кривична дела одређена у закону којим се уређују посебне мере за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима,
- (2) ДНК профиле других осуђених лица;

3) Збирку ДНК профила утврђених у поступку спречавања и заштите од претњи националној и јавној безбедности;

4) Збирку ДНК профила који су достављени од стране надлежних органа у оквиру међународне полицијске или правосудне сарадње;

5) Збирку ДНК профила утврђених ради елиминације сумње;

6) Збирку ДНК профила других лица достављених у сврху идентификације лица чији се идентитет утврђује.

База ДНК профила утврђених из спорних биолошких узорака садржи:

1) Збирку јединствених ДНК профила лица којима се утврђује идентитет;

2) Збирку јединствених ДНК профила лешева којима се утврђује идентитет;

3) Збирку јединствених ДНК профила који су узети са места извршења кривичног дела;

4) Збирку јединствених ДНК профила утврђених у поступку спречавања и заштите од претњи националној и јавној безбедности;

5) Збирку ДНК профила који су достављени од стране надлежних органа у оквиру међународне полицијске или правосудне сарадње;

6) Збирку мешаних ДНК профила.

База ДНК профила утврђених у кривичним поступцима достављених из ДНК лабораторија из Републике Србије садржи:

1) Збирку утврђених ДНК профила из неспорних биолошких узорак;

2) Збирку утврђених јединствених ДНК профила из спорних биолошких узорак.

База ДНК профила утврђених у поступцима за утврђивање чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породици или здравствених установа у Републици Србији садржи:

1) Збирку ДНК профила утврђених из неспорних биолошких узорак могућих родитеља новорођене деце за коју се сумња да су нестала;

2) Збирку ДНК профила утврђених из биолошког материјала новорођене деце за коју се сумња да су нестала;

3) Збирку ДНК профила утврђених из биолошког материјала других лица која се могу довести у везу са несталим новорођеним дететом.

Свака појединачна збирка садржи своју посебну евиденцију идентификационих података, која садржи: ДНК профил, име, презиме (претходно презиме), име родитеља, датум и место рођења и јединствени матични број грађана, ознаку предмета органа који води поступак и лабораторијски деловодни број, податке о пореклу узорка, име и презиме техничара и аналитичара који су радили са биолошким узорком из кога је добијен ДНК профил, назив и седиште лабораторије која је извршила анализу и податак о акредитацији.

Идентификациони подаци и ДНК профили лица над којима је извршена форензичка регистрација чувају се:

1) за осумњиченог и оптуженог - до протеча двоструког времена које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења,

2) за оштећеног – до окончања поступка,

3) за осуђеног – до рехабилитације осим за кривична дела одређена у закону којим се уређују посебне мере за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, који се чувају трајно.

Идентификациони подаци и ДНК профил лица које је форензички регистровано у поступку спречавања и заштите од претњи националној и јавној безбедности чувају се 30 година од узимања узорка.

Идентификациони подаци и ДНК профил лица од ког је узет неспоран узорак ради елиминације сумње чувају се 30 година од узимања узорка.

Идентификациони подаци и ДНК профил другог лица од ког је узет неспоран узорак ради утврђивања идентитета лица чији се идентитет утврђује чувају се до утврђивања идентитета тог лица.

ДНК профили лица којима се утврђује идентитет чувају се три године од утврђивања идентитета.

ДНК профили лица који се односе на непозната или нестала лица, лешеве и делова тела, за које се врши утврђивање идентитета или форензичка регистрација чувају се до утврђивања идентитета.

Идентификациони подаци и ДНК профил лица који се обрађују у поступцима за утврђивање чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породициштва или здравствених установа у Републици Србији, чувају се 60 година од узимања узорка.

Члан 4.

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

ДНК лабораторија која у сврху из члана 4. ст. 3. и 4. овог закона изврши ДНК анализу, дужна је да достави утврђене ДНК профиле и расположиве идентификационе податке из члана 5. став 6. овог закона Министарству, ради уноса у Регистар.

Све ДНК лабораторије су у обавези да доставе Министарству у електронској форми ДНК профиле и идентификационе податке, који су резултат раније извршене ДНК анализе у сврху из члана 4. ст. 3. и 4. овог закона.

Све ДНК лабораторије које врше ДНК анализу, у смислу овог закона, акредитују се у складу са стандардом SRPS ISO/IEC 17025.

Подаци о акредитованим ДНК лабораторијама у Републици Србији доступни су јавности у оквиру Регистра који води надлежно тело Републике Србије, у складу са законом којим се уређује акредитација.”

Члан 5.

Члан 7. мења се и гласи:

„Члан 7.

Надлежно јавно тужилаштво, односно суд пред којим се води поступак из члана 4. ст. 3. и 4. овог закона, као и орган надлежан за спречавање и заштиту од претњи националној, односно јавној безбедности може захтевати претраживање Регистра ради упоређивања ДНК профила добијеног ДНК анализом, са подацима који се већ налазе у Регистру, без одлагања.

Захтев се доставља у писменом облику, а изузетно усмено, уз обавезу накнадног достављања писаног захтева у року од два радна дана.”

Члан 6.

Наслов изнад члана 8. брише се, а члан 8. мења се и гласи:

„Члан 8.

На захтев Комисије за прикупљање чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породициштва у Републици Србији доставиће се подаци из Регистра, у складу са посебним законом.”

Члан 7.

После члана 9. додају се наслов и чл. 9а и 9б који гласе:

„Казнене одредбе

Члан 9а

Новчаном казном у износу од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако не достави утврђене ДНК профиле и расположиве идентификационе податке у складу са одредбом члана 6. став 1. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 20.000 до 250.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 10.000 до 75.000 динара.

Члан 9б

Новчаном казном у износу од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако не достави Министарству у електронској форми ДНК профиле и идентификационе податке у складу са чланом 6. став 2. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном у износу од 20.000 до 250.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 10.000 до 75.000 динара.”

Прелазне и завршне одредбе

Члан 8.

ДНК лабораторије се најкасније у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона акредитују, у складу са чланом 6. став 3. овог закона.

До истека рока из става 1. овог члана, неакредитована ДНК лабораторија, која је за потребе вођења кривичног поступка и утврђивања идентитета несталих или непознатих лица и лешева и делова тела, спречавања и заштите од претњи националној и јавној безбедности и у сврху вођења поступка за утврђивање чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породициштва или здравствених установа у Републици Србији извршила ДНК анализу, доставља Министарству један примерак неспорног биолошког узорка, ради провере и уноса ДНК профила у Регистар.

Члан 9.

Све ДНК лабораторије дужне су да ДНК профиле и идентификационе податке, који су резултат ДНК анализе извршене пре ступања на снагу овог закона, за потребе вођења кривичног поступка и утврђивања идентитета несталих или непознатих лица и лешева и делова тела, спречавања и заштите од претњи националној и јавној безбедности и у сврху вођења поступка за утврђивање чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породициштва или здравствених установа у Републици Србији, доставе у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 10.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе одредбе члана 45. став 1. тачка 8) и став 7. Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова („Службени гласник РС”, број 24/18).

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.